

РЕШЕНИЕ

№ 748

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10006** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 02.09.2022г. по НАХД № 12026/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 21-и състав, е отменено Наказателно постановление № 20-4332-005441 от 03.04.2020г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ /СДВР-ОПП/, в частта му по т.1, с която на Х. К. Л. на основание чл. 179, ал.6, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, и е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-005441 от 03.04.2020г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, в частта му по т.1 и т.2, с които на Х. К. Л. на основание чл. 183, ал.1, т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, а на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение са подадени две касационни жалби - съответно първата от Началник група СДВР-ОПП, чрез пълномощник юрисконсулт Б., и втората касационна жалба - от Х. К. Л., чрез пълномощник адв.И. Н..

Касаторът Началник група към СДВР-ОПП, обжалва решението на СРС в частта, с

която е отменено процесното НП, като навежда доводи за неговата неправилност и необоснованост и постановяването му в противоречие с материалното право. Посочва, че същото е издадено в предвидената в закона форма, от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. Твърди, че са изпълнени изискванията на чл. 57, ал.1 от ЗАНН в предвид наличието на всички задължителни реквизити по отношение на НП, както и изискванията на чл.42 от ЗАНН по отношение на АУАН. Поддържа и, че правилно било определено и наказанието в съответствие с чл.13 от ЗАНН. Твърди се спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН. По отношение на потвърдителната част на решението, взема становище за правилност и законосъобразност на същото.

Касаторът Х. К. Л., чрез пълномощник адв.И. Н., обжалва решението на районния съд в частта, в която процесното НП е потвърдено, като моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, за което излага подробни аргументи в защита на тезата си. Твърди се по – конкретно, че съдът неправилно е оценил и анализирал приложените по делото писмени доказателства и не е възприел защитната теза, изложена в жалбата, подадена пред районния съд. По отношение на констатациите на съда за нарушението по чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДвП се позовава на разпоредбата на чл.157, ал.8 от ЗДвП, предвид невлязло в законна сила НП, с което контролния талон към свидетелството за управление на водача е отнето. Във връзка с наложеното наказание за не носене на свидетелство за регистрация на МПС част II, посочва, че в действителност е представил част I от свидетелството, и е санкциониран неправомерно, поради това, че закона не посочвал изрично коя част следва да бъде представена на органите. Навежда доводи и за съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление, доколкото в НП било записано, че Л. е извършил нарушението на 05.03.2020г. на път Автомагистрала № А-6, а при фактическото описание на нарушението като обстоятелства било записано, че същото е извършено по автомагистрала "С.", с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Неяснотата по отношение на мястото на извършване на нарушението водело до липса на възможност за индивидуализиране на конкретното нарушение и от там и незаконосъобразност на издаденото НП, основание за неговата отмяна.

В съдебното заседание касаторът Началник група към СДВР-ОПП, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Х., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения и допълнително представените в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Касаторът Х. К. Л., редовно призован за съдебно заседание, не се явява лично, представлява се от адв. Н., която оспорва касационната жалба, подадена от началник група към СДВР-ОПП и моли същата да бъде оставена без уважение. Представен е списък с разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационните жалби са неоснователни и недоказани.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационните жалби са допустими, като подадени от надлежни страни по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63а ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационните жалби:

Разгледани по същество същите са неоснователни.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е Наказателно постановление № 20-4332-005441 от 03.04.2020г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ /СДВР-ОПП/, с което на Х. К. Л. на основание чл. 179, ал.6, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал.1, т.1 пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по делото доказателства от фактическа страна районният съд е установил, че на 05.03.2020г. около 21.10ч. на АМ "С.", с посока на движение от [населено място] към [населено място], Х. К. Л. управлявал лек автомобил „О. А. Г К.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. К. К., като при извършена проверка при първия тунел на автомагистралата било установено, че задните габарити на ватомобила не светели. При поискване от контролните органи водачът не е представил контролен талон от свидетелството за управление на МПС, както и свидетелство за регистрация на управляваното МПС. Проверката била извършена от св.Е. А. Лесничко,в на длъжност младши автоконтрольор при СДВР, отдел ОПП, който съставил на нарушителя акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 163221 от 05.03.2020г. в присъствието на св. Л. А.. АУАН е връчен на нарушителя Л. на същата дата. В срока по чл. 44 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения от последния. Въз основа на така съставения АУАН на 03.04.2020 г. е издадено обжалваното НП № 20-4332-005441

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че АУАН е съставен, респ. НП е издадено от материално компетентни лица, при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН. АУАН е съставен изцяло съгласно изискванията на чл.42 от ЗАНН. Отговорил е на възражението на жалбоподателя по отношение на идентификацията на мястото на изпълнение и е извел доводи за неговата неоснователност. Приел е, че по отношение на пункт 1 от НП е осъществено деянието от обективна страна, но не е налице съставомерност на нарушението от субективна страна и е отменил НП в тази му част. По отношение на нарушенията, описани в пункт 2 и 3 от НП, съдът е намерил, че правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на лицето и е потвърдил НП в тези части.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че в оспорените части решението на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, изложени в оспорената част на решението, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения

на процесуалните правила. Същите отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия за тези действия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

По отношение на нарушението на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, изложено в пункт 1 от процесното НП, съдът в настоящия състав счита, че в тази част решението на районния съд е правилно като краен резултат, но по различни съображения, а именно: След изменението в ЗДвП през 2018 г. е създаден нов административно наказателен състав - този по чл. 179, ал. 6 от ЗДвП, с който се ангажира административнонаказателна отговорност при управление на технически неизправно моторно превозно средство, като с три по същество наказателни разпоредби се предвижда налагане на наказание глоба в абсолютни размери, според вида на неизправността: - петдесет лева - при констатирани незначителни неизправности; - двеста лева - при констатирани значителни неизправности; - петстотин лева - при констатирани опасни неизправности.

В § 6 от ЗР на ЗДвП в т. 71, 72 и 73 са дефинитивно определени трите вида неизправности, за които се ангажира съответната административно наказателна отговорност, като в конкретния случай административно наказателната отговорност на касатора Л. е ангажирана затова, че се движи с незначителна техническа изправност. Легалните дефиниции, касаещи настоящия случай, съответно са:

Т.71. -"Незначителни неизправности", включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които са без значителни последствия за безопасността на превозното средство или без значително въздействие върху околната среда, както и други незначителни несъответствия.

Т.72 - "Значителни неизправности", включително при укрепване на товара, са откритите по време на проверката неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за другите участници в движението по пътищата, както и други по - значителни несъответствия.

За да се реализира релевантна административнонаказателна отговорност, следва да се има предвид, че чл. 101, ал. 4 от ЗДвП, препращаща за определяне на неизправностите и тяхната класификация към Наредбата по чл. 147, ал. 1 - Наредба №Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата неизправност на пътните превозни средства.

Според нормата на чл. 31, ал. 1 от Наредбата, периодичните прегледи на ППС обхващат комплектността и изправността на агрегатите, уредбите и механизмите, които имат връзка с безопасността на движението, отделянето на отработилите газове, нивото на шума и изправността на шумозаглушителните им устройства и се извършват при спазване на методиката по приложение № 5. В разпоредбата на чл. 37 от посочената наредба са категоризирани неизправностите, като същите са дефинирани в по - разгънат вид, спрямо ЗДвП.

Според табличния вид на методиката за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, Приложение № 5, неизправността, предмет на нарушението на процесното наказателно постановление е съотносима към т. 4.2. "Предни и задни габаритни светлини, странични габаритни

светлини, горни габаритни светлини и дневни светлини", която е маркирана като значителна неизправност“, а не както е заключил административно наказващия орган – като незначителна техническа неизправност на ППС. Съответно санкционната норма, съответстваща на вида нарушение е тази по чл. 179, ал.6, т.2 от ЗДвП. Поради това, в случая се касае за нарушение на задължението на водача да се движи с технически изправен автомобил, който е със значителна неизправност, поради което е налице съществено процесуално нарушение, относими към фактическото и юридическо описание на нарушението, засягащо правото на защита на санкционираното лице, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление в тази част. Предвид изложеното - СРС правилно е отменил НП за това нарушение като краен резултат и обжалваното решение в тази част следва да бъде оставено в сила.

По отношение на нарушението на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, изложено в пункт 2 от процесното НП и нарушението на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, изложено в пункт 3 от процесното НП, съдът в настоящия състав напълно споделя изложените от районния съд мотиви, които счита за подробни и изчерпателни, противно на възраженията, изложени в касационната жалба на началник група ОПП-СДВР. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон.

Неоснователни се явяват и възраженията на касатора Л. по отношение на нарушението на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, изложено в пункт 2 от процесното НП и нарушението на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, изложено в пункт 3 от процесното НП. Районният съд е отговорил на всички възражения, наведени в жалбата, подадена пред него, включително и по отношение на твърдяното допуснато съществено процесуално нарушение в НП, свързано с идентифициране мястото на извършване на процесното деяние. Посочването на точното място на извършване на нарушението е един от задължителните реквизити на НП, съгласно чл. 57 от ЗАНН. В конкретния случай действително в титулната част на НП е посочен път Автомагистрала № А-6, но в описателната част на наказателното постановление достаъчно подробно е описано, че нарушението е извършено „по АМ „С.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], ... при извършена проверка на първия тунел.“ При така установеното настоящата касационна инстанция намира, че описанието на мястото на нарушението в случая е напълно достатъчно и нарушителя разбира ясно и точно за кое нарушение става въпрос, поради което не е ограничено правото на защита на жалбоподателя да разбере кога, къде и какво нарушение е извършил и за извършването на какво нарушение да се защитава.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано и постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Мотивиран от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.09.2022г. по НАХД № 12026/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 21-и състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.